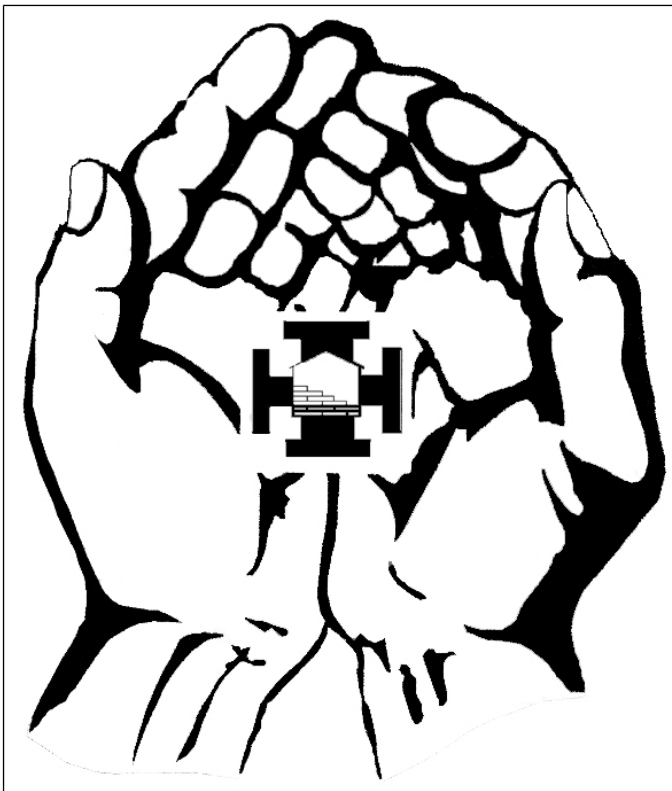

België-Belgique
P.B.
3620 Lanaken
12/2636

Contactblaadje

Telebouworde Limburg vzw

V.U. Benny Sohl
Azaleastraat 13
3620 Neerharen

Verschijnt driemaandelijks
Jaargang 21 nr. 4
Oktober - december 2010
Afgiftekantoor

Voorwoord

Beste lezer,

Het merkelijk korter worden van de dagen en de eerste bladeren die beginnen te kleuren, herinneren ons eraan dat de zomer alweer voorbij is. Zoals elk jaar de seizoenen komen en gaan, zo zit ook het leven in elkaar. Kinderen worden geboren en anderen gaan van ons heen. Zo hebben we afscheid moeten nemen van Frans Dens, lid van het Seculier Instituut van de Bouworde te Heusden-Zolder. Zijn hele leven lang heeft hij zich met hart en ziel ingezet voor gekwetsten, minderbedeelden en uitgestotenen. In dit Contactblaadje kan je lezen over zijn leven en werk ten dienste van anderen.

Ook andere medewerkers van Telebouworde zijn in het verleden van ons heengegaan. Om hen te herinneren en te danken voor alles wat ze voor ons betekend hebben, nodigen we jullie van harte uit op de jaarlijkse herdenkingsviering. Deze zal doorgaan op zondag 21 november 2010. Meer informatie vind je verderop in dit boekje.

In de Sleutel gaat het werk intussen verder. Meubels worden opgehaald en kleren gesorteerd. Dagelijks komen mensen langs die hulp nodig hebben. Onder hen ook kinderen. En op momenten dat de werknemers er niet zijn, kunnen we gelukkig rekenen op enkele fijne vrijwilligers die het werk vol enthousiasme overnemen. Zo hoort het trouwens ook. Want bij de start van de Sleutel op 27 september 1980 was het de bedoeling om de handen in elkaar te slaan en samen ten dienste te staan voor hen die het, om welke reden dan ook, minder goed hebben.

Aan alle medewerkers, vrijwilligers, papierophalers en sympathisanten :

Dankjewel !

Veel leesplezier,
De redactie

Bieke Cops vertelt over Marokko

Bieke Cops trok ook deze zomervakantie weer met Bouworde Vlaanderen naar Marokko om achtergestelde kinderen een leuke vakantie te bezorgen. Zij maakte voor ons Contactblaadje een mooi verslagje

Genoten, zo kan ik de weken in Marokko heel kort samenvatten. En niet alleen ik heb genoten : ik durf met zekerheid te zeggen dat ook alle kinderen hebben genoten van het zomerkamp.

Vrijdagmorgen 17 juli was het zover ! De kinderen met wie wij de komende 10 dagen zouden gaan doorbrengen, kwamen voorzichtig het schoolterrein op. Het bleken na 3 dagen aankomsttijd (ja, alles op zijn tijd) in totaal 48 kinderen te zijn. Een iets groter aantal dan wij van tevoren hadden gedacht, maar ach : 'La vie est belle !', zoals Hlimou (de Marokkaanse contactpersoon en 'onze held') zou zeggen. Ook was er meer begeleiding bij dan ik had verwacht.

Het dagelijkse ritme, zoals opstaan, wassen, bidden en dergelijke, lag in handen van deze Marokkaanse begeleiding. Wij konden ons daardoor richten op het contact met de kinderen en natuurlijk het leuke gedeelte van de dag, namelijk spelletjes doen, knutselen, sporten en naar de zee gaan.

Iets dat me erg opviel was de manier van spreken van de begeleiders naar de kinderen. Ze waren erg streng en vroegen veel discipline van ze. Voordat er in onze ogen plezier gemaakt mocht worden, moesten ze in de rijen liedjes zingen tot naar tevredenheid van de begeleiding, dat (zonder uitzondering) gauw een uur duurde. Ik zeg met nadruk 'in onze ogen', want er werd door hen enorm genoten van dit uur. Steeds meer kwam ik erachter dat de Marokkaanse cultuur een cultuur is vol muziek, humor en een beetje luiheid gecombineerd met serieuze (religieuze) gewoonten. Maar op de meeste momenten van de dag werd er heel veel gelachen. De strenge toon van de begeleiding verdween volledig en er werd samen ontzettend veel lol getrapt, moppen verteld en gelachen.

Het ritme van de dagen was veelal hetzelfde. 's Ochtends naar het strand of spelletjes doen, daarna warm eten, siësta (waar wij als vrijwilligers meer gebruik van maakten dan de kinderen), een kopje thee drinken en dan rond zes uur nog een middagprogramma. Iedere avond werd er door een andere groep kinderen of door ons een toneelstukje, dansje, quiz of iets dergelijks gedaan. Het waren erg geslaagde avonden ! Ik heb geleerd nog meer te kunnen genieten van dingen als dansen, zingen en vooral genieten op het moment zelf. De kinderen trokken ons iedere keer de dansvloer op met zo'n groot enthousiasme dat we niet konden weigeren, ondanks onze vermoeide voeten en soms toch ook wel slaap.

We hebben in een super korte tijd zoveel waardevols meegemaakt en indrukken opgedaan van de Marokkaanse cultuur, het land en natuurlijk de kinderen. De mensen zijn trots op wie ze zijn en blij met iedere dag. We hebben tijdens het kamp veel van elkaar geleerd. Zij ietsje meer snelheid in de dagelijks dingen en wij op een positieve manier de omstandigheden te nemen zoals ze zijn. Ik kan niet anders dan af te sluiten met hoe ik ook begonnen ben : ik heb genoten !

Tekst : Bieke Cops

Bouwkamp 2010 in Heule

Van maandag 12 tot zaterdag 31 juli gingen we op bouwkamp naar Heule in Kortrijk. Al voor het vierde jaar op rij trokken we naar het verre West-Vlaanderen om er een handje toe te steken bij de verbouwingen van de 'Heerlijkheid'. Onze opdracht : het dak vernieuwen van een zijvleugel van de vierkantshoeve. Het was geen gemakkelijke opgave want we waren met een kleine ploeg, hadden niet veel stellingen en eigenlijk ook te weinig dakpannen ... toch niet onbelangrijk.

Eerst haalden we beetje bij beetje de oude pannen van het dak en moest het houtwerk eraan geloven. Dat was een werkje naar de hand van Dennis en Simon. Via onze intussen toch wel beroemde 'pannenglijbaan' werden alle pannen naar beneden getransporteerd en netjes gestapeld. Daar werden ze vervolgens een voor een geselecteerd en zuiver gemaakt, want we moesten zoveel mogelijk pannen zien te recupereren. Cassandra en nog enkele anderen zijn er uren, zeg maar dagen, zoet mee geweest.

Nadien kon het timmerwerk beginnen : celluloseplaten, folie, tenge- en pannelatten. De uitrusting voor de mannen op het dak bestond uit een heuptasje, een hamer en hopen spijkers. Voor velen kwam daar al snel een paar handschoenen bij en tenslotte ook enkele rolletjes tape en pleisters om de blaren en zere handen toch ietwat te kunnen beschermen. Gelukkig hebben we mooi en rustig weer gehad. Droog en zonnig, maar niet te warm. En de enkele buitjes die we over ons heen hebben gekregen hebben ons nooit lang van ons werk gehouden.

Ondertussen werden er stellingen afgebroken en weer opgesteld aan de andere kant van het dak waar de kippen hun plekje hadden en af en toe eens nieuwsgierig kwamen kijken. Dat was een werkje voor Philip. Geen gemakkelijk taak, maar met zo'n groot dakoppervlak en eigenlijk te weinig stelling hadden we geen andere keus.

Om iedereen van voldoende energie te voorzien werden we verwend met heerlijke maaltijden en tussendoortjes met verse koemelk, kaas van het huis, zelfbereide yoghurt, biologisch gekweekte groenten en liters pudding. We kwamen niets te kort. Voor al dat lekkers zorgden enkele medewerkers van de 'Heerlijkheid' zoals Anita, Lieselotte, Stefanie en boerin Katleen.

Tussen de werken door mochten we ook een biogasinstallatie gaan bezoeken op een industriële kippen- en varkenswekerij. Mest, maïs en natuurlijke afvalproducten worden er in de installatie door bacteriën omgezet in aardgas. Dat wordt op zijn beurt dan weer gebruikt om de stallen te verwarmen.

Daarnaast wordt er ook een massa elektriciteit op het stroomnet gezet waarmee dan weer enkele duizenden gezinnen van groene stroom kunnen worden voorzien. Het was een leerrijke uitstap waar we allen iets van opgestoken hebben en waar we ook allemaal een beetje van onder de indruk waren. We willen bij deze ook nog even dankjewel zeggen aan boer Johan voor zijn gastvrijheid en Wouter voor zijn geduldige en deskundige uitleg.

Alhoewel onze Jef het eerst niet zag zitten om het helemaal klaar te krijgen, is het toch maar weer mooi gelukt. Dankzij de extra dakpannen die Stan nog tijdig wist te bemachtigen en de hulp van velen, jong en oud, tot in de late uurtjes, ook op zaterdag en voor sommigen zelfs op zondag. We hebben ook nog betonnen balken boven enkele deuren weggehaald en vervangen door gemetselde bogen en enkele belangrijke afvoerbuizen dieper in de grond gelegd.

In Heule waren ze toch wel blij dat dat dak nu vernieuwd was, maar ook Jef en z'n ploeg waren tevreden, want ze hebben weer maar eens bewezen dat je met inzet van vele handen ook veel kan bereiken.

Nog een hartelijk dankjewel aan Stan en Katleen en alle jongeren, vrijwilligers en medewerkers van de 'Heerlijkheid'. We werden er als koningen ontvangen en de ontmoetingen met anderen hebben ons allen weer wat rijker gemaakt in ons hart.

Dankbare herinnering aan Frans Dens

In de bergrede stelt Jezus zijn "programma" voor, zijn "droom voor de mens", geeft hij de leerlingen richtingwijzers van hoe men een zalige mens kan worden, een heilige, een volgeling, een christen. Niet in succes, macht of rijkdom is het ware geluk te vinden zegt hij, niet in je "ego", maar in de eenvoud, het geduld en vergeving, in vrede zoeken en zachtmoedig zijn. Het is de weg van Jezus gaan : "sterven aan jezelf" , milder worden, deemoediger, je durven overgeven en toevertrouwen aan Hij die zoveel groter en oneindiger is dan wij, aan God, om dan als een "nieuwe mens" te verrijzen : iemand die liefde – heel gewoon- uitstraalt en doorgeeft, die met hart en handen het Rijk Gods mee gestalte geeft, iemand die zich verbonden voelt met de treurende en de zieken, de armen en de uitgestoten, de vluchtelingen en de meest eenvoudigen... de lievelingen van God...

De woorden van de bergrede waren zeker een richtsnoer voor Frans en passen bij hem. In stilte of met zachte woorden, maar vooral in sterke daden heeft hij hiernaar geleefd, meer nog : is hij zo'n zalige mens, zo'n echte leerling van Christus geworden. Alles achterlaten, onthecht, arm en eenvoudig, één en al overgave aan het plan van de Heer over zijn leven, één met de Heer. Zo is het hart en het leven van Frans "ruim" geworden, wereldwijd en "diep" , door urenlang gebed. Een eenvoudig arbeider in de wijngaard van de Heer die zijn hele leven de handen opende voor de Heer en Hem diende in de bekommernis om de allerarmsten. "Wat je aan de minste der mijnen hebt gedaan, dat heb je aan mij gedaan" zegt Jezus.

Van jongsaf was hij een trekker. Als jongste van 8 kinderen is hij geboren in Oevel, in een gezin van kleine kempische boeren, waar hij leerde wat werken was en ook wat men kan bereiken als men het "samen" doet, wat het betekent "edelmoedig" te zijn. Frans leerde in de vakschool "schrijnwerkerij". Zo kwam hij in contact met vele jongeren in de jeugdwerking. Al vlug gaf hij zich helemaal in de BJB, een uitlaatklep voor hem : vendelzwaaien, ruitersport , engagement... En wat hij begon dat ging steeds met de volle inzet van zijn grote hart. Niets was hem teveel en het lukte altijd omdat hij een voorbeeld was voor de anderen en deze kon begeistere en meetrekken in zijn idealen.

En idealistisch was hij : radicaal. Zijn inzet voor kinderen die het minder goed hadden als hij was zo groot dat hij de schrijnwerkerij liet voor wat het was om een pater scheutist in Genk te gaan helpen om met de kinderen van St.-Martensberg samen te leven en op weg te gaan. Tot op vandaag zijn allen die nog leven nog vrienden die elkaar regelmatig ontmoeten.

Toen na de tweede wereldoorlog, pater Werenfried, de spekpater, begon met het grote werk van Oostpriesterhulp voor de miljoenen vluchtelingen was Frans er als eerste bij om te helpen met voeding en kleding bijeen te brengen. Zelf ging hij ook naar Duitsland om de mensen te helpen met de heropbouw van hun woning. Zo was hij er ook al bij toen de bouwwerd begonnen is en ook als bouwbroeder in 1956 met de eerste groep die vertrok naar Oostenrijk.

Daarna kwam zijn periode van bijna twintig jaar in Congo. Kananga, biechtvader van de Kasai, en tot vandaag in zijn hart het werk in Kinshasa. Zovele bouwkampen, in België en Europa, zovele karweitjes, ongezien bij eenvoudigen mensen, meelevens met het parochiale leven, zorg voor het huis van de bouwwerd en zijn medebroeders, voor de tuin, voor Poverello en de vluchtelingen die er nu zijn, zoveel inzet tot in zijn laatste jaren nog bv. voor St. Vincentius... Hij hield ook een uitgebreide correspondentie bij en was een trouw luisterend oor, ook aan de telefoon, voor zijn beste vrienden die elke avond belden, of voor mensen die gewoon hun verhaal kwijt wilden.

Dat was écht zijn leven, er als eerste bij zijn als er iets moest begonnen worden. Hij wist zijn handen uit de mouwen te steken en anderen te begeistere om mee te doen, maar hij was ook geduldig, stil en ongezien... Overall waar hij gewerkt heeft of verbleven heeft, heeft hij vrienden, waarmee hij nog regelmatig contact had.

Zeventien jaren is hij de verantwoordelijke geweest van de SIBO-gemeenschap in de Kapelstraat, de bouwgezellen. Hij was geen prater, nog minder een dictator. Wanneer hij iets wilde zeggen moest hij het op een blaadje schrijven. Maar wat hij dan zei kwam uit de diepte. Hij hoefde ook niet veel te zeggen. Zijn voorbeeld was zijn gezag. En ook de laatste tijd, toen zijn gezondheid achteruit ging en fysiek lijden ook zijn deel werd, nam hij dit zonder klagen op zich, cijferde hij zichzelf weg, wilde hij niemand tot last zijn.

Waar zit het geheim van dit eenvoudig schoon en goed leven? Het geheim van zijn "radicale" navolging van Christus? Al van in zijn jeugd was hij gekend om zijn "heiligheid", zijn extreme armoede en onthechting. "Radicaal" komt van het latijnse "radix" wat "wortel" betekent. Hij was geworteld in de diepte, in het geloof. Geworteld in de harde realiteit van deze aarde, van deze wereld, van de mensen, van de mens in nood. Hij sloot er zijn ogen niet voor, maar hij liet er zich door raken. Geworteld in de Heer. Frans was een man van gebed. Daaruit putte hij zijn kracht om buitengewoon, iedere dag, eenvoudige dingen te doen.

Tekst : naar de homilie van de uitvaartplechtigheid van Frans

Alice Baeten : 80 jaar jong !

Onlangs heeft Alice Baeten haar 80^e verjaardag mogen vieren. Alice kennen we van het project Huize Lieve Moensen in Dilsen-Stokkem waar we met Telebouworde jarenlang naartoe zijn getrokken om er te helpen met de bouw. Op Witte Donderdag 1981 zijn we begonnen met het gieten van de eerste beton in de kelder. Tot 1986 en nog lang daarna hebben we gewerkt met vele vrijwilligers die vele zaterdagen vrijmaakten om hun steentje bij te dragen. Maar al lang daarvoor waren Alice en pater Cluydts bezig met het geven van voordrachten en organiseren van diavoorstellingen om fondsen te verwerven en zo de bouwmaterialen te kunnen bekostigen.

Alice, wij willen je danken voor de fijne samenwerking en wensen je nog vele jaren in goede gezondheid !

Namens de meer dan 120 vrijwilligers van Huize Lieve Moensens.

Uitnodiging herdenkingsviering

Op zondag 21 november 2010 is er in de kerk van Gellik om 10u00 een herdenkingsviering ter nagedachtenis van onze overleden medewerkers.

Om te herinneren aan de mooie momenten die we samen met hen hebben beleefd en te danken voor al wat ze voor onze vereniging hebben betekend nodigen we jullie van harte uit.

De gebedsviering zal voorgegaan worden door diaken Julien Beckers.

Na de viering is er achter in de kerk zelf de mogelijkheid tot gezellig samenzijn met een hapje en een drank.

Allen welkom !

Wist je dat ...

2010 werd uitgeroepen tot het Europees jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting.

De jaarlijkse campagne van Welzijnszorg dit jaar een vervolg is op deze van 2009. Onder de titel "Werk armoede weg !" wil Welzijnszorg aandacht vragen voor gelijke kansen op de arbeidsmarkt, ongeacht leeftijd, geslacht, diploma of afkomst.

De startdag van deze campagne voor de regio Limburg zal doorgaan op maandag 11 oktober 2010 vanaf 19u00 in CC Genk.

Johan Venken hoog bezoek heeft gekregen van de burgemeester van Kananga. Haar site is nu officieel ingewijd.

Ook Hans Put een bezoek heeft gebacht aan het project van Johan. Hans trok naar Congo om er een documentaire te maken over de laatste missionarissen in het land. De film zal in november in première gaan.

Je ook dit jaar weer in de Sleutel terecht kan voor kaarsen en kalenders van Bond zonder Naam. Palmyre zal je vanaf half november elke vrijdag tussen 14u00 en 16u00 ontvangen.

Dennis ons geschreven heeft en met spanning afwacht of we volgend jaar opnieuw op bouwkamp gaan en welk werk we er zullen doen.

Dennis niet de enige is die Jef heeft geholpen op bouwkamp, maar ook anderen zoals Valentijn, Tony, Sara, Jan, Linda, Bert, Inge, Pieter, Arne en Sieglinde,

We nog steeds gaan helpen bij de verbouwingen van de Alverberg in Kortesseem.

Jef nog steeds dagelijks bezig is met de werking van de Sleutel en Telebouworde. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, op zaterdagen en soms ook wel op zondag. De spreuk van Bond zonder Naam 'Als je iets doet voor een ander kijk dan niet op je klok.' is hem niet vreemd.

Ook Gaby onlangs 80 kaarsjes heeft mogen uitblazen ! Proficiat Gaby !

Familienieuws

Geboorte

*Glanzende kinderogen
weerspiegelen een wereld vol wonderen.*

Op 13 september 2010 is Astrid Bytebier geboren, dochtertje van Leona Reyskens en Erwin Bytebier. Leona heeft vroeger vele papierophalingen en bouwkampen met ons meegedaan.

We wensen de jonge ouders een mooie en gezonde toekomst toe !

Overlijden

*Afscheid nemen
is met zachte vingers
wat voorbij is
dichtdoen
en verpakken
in de goede gedachten
ter herinnering.*

Op 25 juli is Wim Decoodt overleden op 61-jarige leeftijd. Wim kennen we van het bouwkamp in 1986 in Landegem waar we hebben gewerkt aan de lokalen van Akabe-scouts.

We hebben ook afscheid moeten nemen van Frans Dens, lid van het Seculier Instituut van de Bouworde te Heusden-Zolder. Hij is overleden op 14 augustus 2010 na een leven van werken en plicht ten dienste van anderen. Dank je Frans voor je levenslange, onuitputtelijke inzet voor hen die het om welke reden dan ook minder hebben.

Wij bieden de families en het broederschap onze Christlijke deelneming aan.

Agenda oktober 2010 – januari 2011

Zaterdag 9 oktober 2010, samenkomst 8u45, vertrek 9u00

Papierophaling in Neerharen, Uikhoven en Boorseme

Zaterdag 13 november 2010, samenkomst 8u45, vertrek 9u00

Papierophaling in Opgrimbie, Uikhoven en Boorseme

Zondag 21 november 2010, 10u00 parochiekerk van Gellik

Herdenkingsviering voor onze overleden medewerkers

Vrijdag 3 december 2010, 19u30 in SIBO te Heusden-Zolder

Algemene Vergadering

Zaterdag 11 december 2010, samenkomst 8u45, vertrek 9u00

Papierophaling in Neerharen, Uikhoven en Boorseme

Zaterdag 8 januari 2011, samenkomst 8u45, vertrek 9u00

Papierophaling in Opgrimbie, Uikhoven en Boorseme

Tekst ?

Wie een tekst heeft voor het Contactblaadje mag deze steeds bezorgen !
Stuur naar : info@telebouworde.be of geef de tekst af in De Sleutel, Van Kerckemstraat 8 in Neerharen met vermelding "tekst Contactblaadje". Voor de volgende editie moeten de teksten binnen zijn **vóór 1 december 2010**.

Steunen ?

U vindt onze werking belangrijk en wil ons steunen ?
Voor elke bijdrage, hoe klein ook, zijn we U dankbaar !
Rekeningnummer 735-3620362-19

Telebouworde Limburg vzw

www.telebouworde.be
info@telebouworde.be
Rekeningnr.: 735-3620362-19

De Sleutel
Van Kerckemstraat 8 3620 Neerharen
089/71.75.13

Telebouworde Neerharen
Jef Gerets
Nieuwe Ervenstraat 24 3620 Neerharen
089/71.56.87

Telebouworde Hasselt
Jan Reyskens
Dormaelstraat 26 3511 Kuringen
011/25.00.72

SIBO – Bouworde Heusden
Permanente Bouwgezellen
Kapelstraat 73 3550 Heusden
011/43.30.61

Bouworde Vlaanderen, bouwkampen tot 30 jaar

www.bouworde.be
Tiensesteenweg 157, 3010 Leuven
016/25.91.44

Her&Der, bouwkampen van 31 tot 71 jaar

www.herender.be
Tiensesteenweg 157 bus 2, 3010 Leuven
016/25.91.45

Adreswijziging

Ga je verhuizen of wens je het Contactblaadje niet meer te ontvangen ? Laat het ons weten op volgend adres :
Benny Sohl, Azaleastraat 13, 3620 Neerharen
of via email op info@telebouworde.be